

10, kan den tilbagekaldes på tid fra 1–5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen efter § 15 til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

§ 15. En afgørelse efter § 14, stk. 2, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for den myndighed, der har tilbagekaldt tilladelsen, inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Myndigheden anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 3. En tilbagekaldelse efter § 14, stk. 2, kan for så vidt angår tilladelser givet i henhold til § 10 til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 16. Hvis indehaveren af en tilladelse givet i henhold til denne lov afgår ved døden eller bliver fysisk eller retligt ude af stand til at udøve virksomheden, bortfalder tilladelsen. Dødsboet, konkursboet eller den, der i øvrigt handler på tilladelsesindehaverens vegne, kan dog efter anmeldelse til den myndighed, der har givet tilladelsen, midlertidigt fortsætte den virksomhed, som har været udøvet i henhold til den bortfaldne tilladelse, med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende af virksomheden. Adgangen hertil gælder kun i indtil 1 år, men denne frist kan, når særlig motivering herfor foreligger, forlænges af den pågældende myndighed, dog kun i yderligere 6 måneder.

Stk. 2. En afgørelse begrundet i fysiske forhold hos tilladelsesindehaveren kan af den, afgørelsen vedrører, eller den, der handler på hans vegne, forlanges indbragt for domstole-

ne. § 15, stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

10. I § 17 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Der kan ske tilbageholdelse af et motorkøretøj, såfremt der udføres buskørsel i strid med lovgivningen.«

§ 17. En tilladelse, der er tilbagekaldt, frakendt eller bortfaldet, jfr. §§ 14 og 16, skal straks afleveres til den myndighed, der har givet tilladelsen.

11. Efter § 17 indsættes:

»Kapitel 4b.

Fælles regler.«

12. § 18 affattes således:

»§ 18. Trafikministeren kan fastsætte regler om

- 1) anvendelse eller gennemførelse af De europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om buskørsel med motorkøretøjer samt af tilsvarende aftaler med andre lande,
- 2) undtagelse fra kravet om tilladelse,
- 3) ansøgnings indhold samt om de økonomiske og faglige krav, en ansøger skal opfylde,
- 4) fremgangsmåden ved udstedelse af tilladelser, herunder om høring af myndigheder og organisationer,
- 5) gebyr for behandling af ansøgninger og for meddelelse af tilladelse og godkendelse samt
- 6) afmærkning af køretøjer og kontrolforanstaltninger, herunder for den kørsel, der er undtaget fra kravet om tilladelse.

Stk. 2. Der er udpantningsret for gebyrer efter stk. 1, nr. 5.

Stk. 3. Indehaveren af en tilladelse skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.

Stk. 4. Tilladelsen skal udnyttes af den virksomhed, der har opnået denne, og den kan hverken helt eller delvis overgå til andre.

Stk. 5. Offentlige myndigheder skal efter anmodning give den tilladelsesudstedende myndighed enhver oplysning om motorkøretøjers registreringsfrihed.«

§ 18. For udfærdigelse af tilladelser i henhold til denne lov kan der opkræves gebyrer.